

Bön i adventstiden.

Herrens ankomst.

Herre Gud, himmelske Fader. Vi tacka dig för att du har givit oss din käre Son som rättfärdighetens furste, och sänt honom att frälsa oss från mörkrets välde och till att upprätta sitt nåderika herradöme i våra hjärtan. Öppna våra ögon, så att vi rätt erkänna honom och med fröjd hylla honom såsom vår sanne konung och Frälsare. Välsigna ordet om hans ankomst som vi nu åter höra; gör hans evangelium kunnigt över hela världen. Bevara i vår själ ditt eviga ljus. Amen.

De Aduentu Domini.

Undångömd och väl delvis glömd står i vår psalmbok en adventspsalm mitt inne bland julpsalmerna. Det är nr. 58, vilken man mycket sällan får sjunga och då vanligtvis på melodi 271!

Den ursprungliga melodin, mel. a i vår nuvarande koralbok, har emellertid sitt särskilda intresse därigenom att den är vår äldsta koralmelodi. Psalmerna tycks från början ha varit en brevariehymn. Såväl textens latinska ursprung, »Veni redemptor gentium», som melodin anses gå tillbaka till Ambrosii tid på 300-talet. Märkvärdigt nog finnes den icke i Antifonale Romanum av i dag till denna text, men däremot finner man under rubriken »Pro pace» samma melodi till orden »Da pacem, Domine» (Sv. Ps. 303: 1). I sitt stora arbete om den gregorianska sången upplyser Peter Wagner, att »de tyska hymnarierna (medeltida) uppvisa en stor rikedom på sköna hymnelodier, vilka förtjänade att åter ryckas ur glömskan. Mycket sjungen var adventshymnen Veni redemptor gentium.» Wagner meddelar en form av dess melodi ur en handskrift från universitetsbiblioteket i Prag (Cod. XII E 15 c), i allt väsentligt överensstämmande med den form man finner i tyska evangeliska sångböcker från reformationstidens början (t. ex. M. Weisse, 1531).

I Sverige tycks både ord och melodi varit kända och brukade redan under medeltiden. Man kan sluta sig härtill av den omständigheten, att Laurentius Petri i »De officijs» anvisar Veni redemptor såsom hymn i completoriet på lördagen före 1 i Advent och på julafton samt i vespren på julafton. Detta hade han knappast gjort om den icke varit känd i Sverige förut. Den allmänna tendensen i gudstjänstlivet under första tiden efter reformationen var sannerligen icke att nyinföra latinska brevariehymner. Beträffande melodien synes i Sverige under 1500- och 1600-talen